

ASTROLOGIE JAKO JAZYK SYNTÉZY

Emil Páeš

Cílem sofologie a vůdčí intuicí mého života je hledání syntézy, tj. skloubení zdánlivě nesouměřitelných druhů zkušeností a poznatků. Současný kulturní svět se rozpadl na téměř sterilně oddělené oblasti náboženství, vědy, umění; a dále se rozpadá na vědní obory a náboženské denominace neschopné komunikovat mezi sebou navzájem. Cenou za tento rozpad je ztráta kritérií pravdy a zánik člověka schopného poznávat a odpovědně se rozhodovat. Svobodnou individualitu nahrazuje masa jedinců závislých na názorech autorit -specialistů úslužných moci. Reintegrace našeho obrazu světa je nutná pro znovuzrození individuality s mravní integritou a pro záchranu svobody.

Protože jsem měl shora uvedený cíl před očima, vedly mé cesty přirozeně k astrologii jako k transdisciplinárnímu klíči. V tom se má zkušenost shoduje se zkušeností Gerryho Goddarda a Richarda Tarnase. Co je v mém pohledu astrologie? Je to nejstarší a do dnešního dne nepřekonaná *psychologická typologie*. Všechny učebnice dějin psychologie jsou dnes napsány tak, jako by první opravdové poznatky o lidské psychice začaly vznikat až v roce 1879 ve Wundtově laboratoři. Tisíciletá zkušenost kněží a mystiků s lidskou duší je zcela nepochopena a pomínuta jako nicotná. Artemidórovův výklad snů, Akvinského učení o ctnostech nebo babylonská astrologie obsahují *skutečná* psychologická pozorování, bez ohledu *na* (nebo spíš právě *pro*) jejich idealistický rámec. Apriorně je zavrhovat a vylučovat z materialistického paradigmatu pokládám za velmi škodlivé.

Astrologie je skutečně něco jako *úhelný kámen* katedrály poznání. To neříkám jen jako osobní víru, ale ve své *Angelologii dějin* podávám příklady i důkaz, jak to dokázala. Dlouhá léta zkoumám nauku babylonských kněží o cyklickém působení duchovních archetypů v kolektivním nevědomí lidstva. Sedm hlavních archetypů, resp. tvořivých mocností personifikovali jako planetární božstva a určili pořadí i čas jejich působení ve vývoji přírody a v dějinách kultury.

Například božstva nebo archandělé Slunce a Měsíce působí podle těchto poznatků každých 250 let a střídavě nás inspirují k vnímání i ocenění duchovních (Slunce) nebo smyslových (Měsíc) kvalit reality. Židovské zprávy o zjeveních Michaela (archanděl Slunce) a Gabriela (archanděl Měsíce) vskutku pokračují až do novověku střídáním idealistických a materialistických koncepcí ve filosofii a gnozeologii. Astrologie tak postihuje reálnou zákonitost, která podmiňuje a zastřešuje střídání různých myšlenkových paradigmat v dějinách. Tak lze říci, že pravdivost astrologie nezávisí na volbě toho či onoho paradigmatu, ale naopak střídání paradigmat závisí na univerzálnějších astrologických zákonitostech.

Astrologie, resp. angelologie je vlastně antická epistemologie. Vypovídá o psychických faktorech (archetypech), které podmiňují vznik určitých typů náboženství, uměleckých projevů i stylů myšlení a poznávání. Tím tyto oddělené oblasti kultury přemostuje a dává do souvislosti.

V *Angelologii dějin* také ukazují, jak střídání základních intuicí nebo nálad (duchů doby) podmiňuje rozkvět různých typů věd. V lunárním období vzkvétají vědy zaměřené na smyslové pozorování (fyzika, anatomie); v merkurovském období vědy o živé přírodě (medicína, botanika); ve venušském vědy o tom, co je oduševnělé (zoologie, psychologie); v solárním období se rozvíjí čisté myšlení (aritmetika, logika); v martovském technologické inovace; v jupiterském jsou

preferovány vědy vyžadující prostorový smysl (geografie, geometrie); a v saturnském vědy o neživé přírodě fascinované přesností (mechanika, mineralogie, astronomie).

Jak křesťanská angelologie, tak i astrologie mají společné kořeny v naukách babylonských kněží o planetárním sedmibožstvu. Starověká angelologie – k úžasu mnohých – se ve 21. století ukázala být jedinou filosofií dějin se schopností dělat dlouhodobé predikce, jež obstály při empirickém zkoumání v přísném statistickém testování. Jestliže je někdo skeptik, nic to na této skutečnosti nemění. Ba co více, masový výskyt skeptiků je jen další důkaz o platnosti poznatků angelologie, jelikož skeptické nálady se zmocňují lidí periodicky v gabrielských obdobích, jak předpovězeno.

Existuje sedm základních duchovních principů nebo bytostí, které působí jako inspirující mocnosti v dějinách a ovlivňují psychické procesy lidského myšlení, citění a intuice (neruší svobodnou vůli, ale působí jako mentální klima, duchovní atmosféra). To považuji (prozatím) za prokázané, navzdory tomu, že oponenti a kritici usilovali víc než jedno desetiletí o vyvrácení důkazů. Ačkoli dosud nevím, zda a jak tyto principy souvisí s astronomickými tělesy planet, osobní zkušenost s životopisy lidí mi napovídá, že nějaká souvislost existuje. Jako spirituálně uvažující člověk, pro kterého je vše hmotné jen sraženinou duchovních sil, logicky spatřuji v kosmogenezi sluneční soustavy zrcadlení duchovních pravzorů – je to z mého hlediska ta nejpřirozenější světonázorová hypotéza. Pro spojitost oběhů planet s psychickými procesy nemám jednoznačné vědecké důkazy. Planetární archetypy však očividně ovládají psychický vývoj jednotlivce i dějiny lidstva jako celku, i kdyby s fyzickými nebeskými tělesy vůbec nesouvisely. Astrologie postihuje *reálné* duchovní zákonitosti duševního dění, i když nechápeme, zda to způsobují planety nebo andělé.

Znám tři autory, kteří zkoumali dlouhodobé rytmy v dějinách v souvislosti s planetárními archetypy: v Kalifornii Richard Tarnas, v Čechách Milan Špůrek a na Slovensku autor těchto řádků. Dvě tři desetiletí jsme pracovali nezávisle a vyměnili si své výsledky již jako hotové publikace. Tarnas se podrobně věnoval jen cyklům nejpomalejších planet v souvislosti s posledním pŕltisíciletím dějin západní civilizace. Možná by se dalo pochybovat, zda to platí pro ostatní planety, jiné doby a jiné civilizace. Tarnas se také neopírá o exaktní kvantifikaci založenou na nezávislém sběru dat. Může být podezírán ze selektivního myšlení, i když já osobně vnímám jeho práci jako poctivou. V *Angelologii dějin* jsem podrobil empirickému testování babylonskou moudrost o duchovních cyklech pro všech sedm planetárních archetypů, ve všech (známých) dobách a kulturách, bez výjimky, a na datech sebraných nezávislými experty. Není tam moc prostoru pro pochybnosti.

Tyto výsledky jsou rozbuškou, kterou stačí zapálit, aby se projevil jejich společenský dopad. V Čechách působí pro mnohé nechvalně známý klub skeptiků *Sisyfos*. Když mi udělil bronzový Bludný balvan 2008 za knihu o angelologii (*Sedm archandělů. Rytmy inspirace v dějinách kultury a přírody*. Sophia, 2007), vyzval jsem tyto strážce čisté vědy, aby zformulovali své námitky a netrpělivě jsem čekal na jejich vyjádření. První námitka zněla, že jsem selektivně zkresloval data. Je to nemožné, protože data sebrali experti, kteří nebyli seznámeni s mou (babylonskou) hypotézou. Druhou námitkou bylo, že nemám správné statistické metody. Velkoryse jsem jim navrhl, že zvolím jakoukoli jinou statistickou metodu, kterou považují za správnou, a pak se ukáže, zda vyjde či nevyjde to samé. Od té doby mlčí. Bludný balvan však neodvolali a neospravedlnili se, jak by měli. Přimět *Sisyfa* k veřejné diskusi by bylo velice užitečné, ne kvůli přesvědčování skeptiků, ale kvůli důležitým myšlenkovým impulzům, které by se do dostaly na veřejnost a díky kterým by se mnozí lidé probudili (mou diskusi s českými skeptiky o angelologii lze vyhledat na http://www.sophia.sk/clankyok/grygar_komplet.pdf).